

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia ..... 2010 r.

w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268 z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, zwanego dalej „ubezpieczeniem”, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną tego ubezpieczenia.

§ 2. 1. Ubezpieczenie obejmuje pokrycie:

- 1) kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu;
- 2) zwrotu wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną w wypadku gdy z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu, impreza turystyczna nie zostanie zrealizowana;
- 3) zwrotu części wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie została zrealizowana z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu.

2. Ubezpieczenie obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do umów o świadczenie usług turystycznych zawartych w okresie ubezpieczenia, chociażby ich wykonanie nie nastąpiło w tym okresie, bez możliwości umownego ograniczenia odpowiedzialności ubezpieczyciela.

§ 3. Obowiązek ubezpieczenia powstaje najpóźniej w dniu złożenia wniosku o wpis do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

§ 4. Przez roczny przychód uzyskany z tytułu działalności wykonywanej przez:

- 1) organizatora turystyki - rozumie się przychód wyłącznie z tytułu organizowania imprez turystycznych na rzecz klientów w zamkniętym roku obrotowym poprzedzającym rok przedłożenia wniosku o zawarcie kolejnych umów obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów, o których mowa w § 1, w tym przychód, w którego uzyskaniu pośredniczyli agenci i pośrednicy turystyczni;

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - instytucje finansowe, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 175, poz. 1462, z 2006 r. Nr 220, poz. 1600, z 2008 r. Nr 180, poz. 1112 oraz z 2010 r. Nr 106, poz. 672.

2) pośrednika turystycznego - rozumie się przychód uzyskany wyłącznie z tytułu działalności polegającej na pośredniczeniu na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych w zamkniętym roku obrotowym poprzedzającym rok przedłożenia wniosku o zawarcie kolejnych umów obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów, o których mowa w § 1, przy czym w przypadku pośrednictwa w zawieraniu tych umów z przedsiębiorcami zagranicznymi, niewykonującymi działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, za przychód ten uważa się także całość wpłat wnoszonych przez klientów na opłacenie usług tych przedsiębiorców.

§ 5. W przypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny jednocześnie wykonuje działalność w więcej niż jednym zakresie, o którym mowa w § 6, minimalna wysokość sumy gwarancyjnej określana jest na poziomie wyższej wartości procentowej lub kwotowej właściwej dla zabezpieczenia finansowego wykonywanej działalności.

§ 6. Do określenia minimalnej wysokości sumy gwarancyjnej dokonuje się następującego rozróżnienia wykonywanej działalności:

- 1) organizowanie imprez turystycznych i pośredniczenie na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terytorium państw pozaeuropejskich niezależnie od środka transportu oraz na terytorium państw europejskich, z wykorzystaniem transportu lotniczego w ramach przewozu czarterowego, z wyłączeniem pkt 3;
- 2) organizowanie imprez turystycznych i pośredniczenie na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terytorium państw europejskich, z wykorzystaniem innego środka transportu niż transport lotniczy w ramach przewozu czarterowego, z wyłączeniem pkt 3;
- 3) organizowanie imprez turystycznych i pośredniczenie na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terytorium krajów mających lądową granicę z Rzeczypospolitą Polską, a w przypadku Federacji Rosyjskiej w obrębie obszaru obwodu Kaliningradzkiego, a także organizowanie krajowych imprez turystycznych i pośredniczenie na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie krajowych usług turystycznych, w tym imprez zagranicznej turystyki przyjazdowej.

§ 7. 1. Minimalna wysokość sumy gwarancyjnej ustalana w odniesieniu do podmiotów wykonujących działalność, o której mowa w § 6, nie pobierających przedpłat, pobierających przedpłaty w terminie do 30 dni przed dniem rozpoczęcia imprezy turystycznej lub świadczenia usług turystycznych lub pobierających przedpłaty w wysokości do 10% ceny imprezy turystycznej lub usług turystycznych, wynosi:

- 1) 12 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 1, nie mniej jednak niż równowartość 40 000 euro;
- 2) 7 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 2, nie mniej jednak niż równowartość 7 500 euro;
- 3) 3 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 3, nie mniej jednak niż równowartość 4 500 euro.

2. Do przedsiębiorców rozpoczynających działalność, o której mowa w § 6, przy ustalaniu minimalnej wysokości sumy gwarancyjnej stosuje się odpowiednio sumy minimalne określone kwotowo w ust. 1, z zastrzeżeniem § 8 ust. 3.

§ 8. 1. Minimalna wysokość sumy gwarancyjnej ustalana w odniesieniu do podmiotów wykonujących działalność, o której mowa w § 6, pobierających przedpłaty na poczet przyszłej imprezy turystycznej lub przyszłych usług turystycznych, w wysokości powyżej 10 % do 30 % ceny imprezy turystycznej lub usług turystycznych, w terminie:

- 1) powyżej 30 dni do 90 dni przed dniem rozpoczęcia imprezy turystycznej lub świadczenia usług turystycznych, wynosi:
  - a) 12,5 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 1, nie mniej jednak niż równowartość 42 000 euro,
  - b) 7,5 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 2, nie mniej jednak niż równowartość 8 000 euro,
  - c) 3,5 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 3, nie mniej jednak niż równowartość 5 500 euro;
- 2) powyżej 90 dni do 180 dni przed dniem rozpoczęcia imprezy turystycznej lub świadczenia usług turystycznych, wynosi:
  - a) 13,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 1, nie mniej jednak niż równowartość 44 000 euro,
  - b) 8,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 2, nie mniej jednak niż równowartość 8 500 euro,
  - c) 3,5 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 3, nie mniej jednak niż równowartość 5 500 euro;
- 3) powyżej 180 dni przed dniem rozpoczęcia imprezy turystycznej lub świadczenia usług turystycznych, wynosi:
  - a) 14,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 1, nie mniej jednak niż równowartość 47 000 euro,
  - b) 9,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 2, nie mniej jednak niż równowartość 10 000 euro,
  - c) 4,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 3, nie mniej jednak niż równowartość 6 000 euro.

2. Minimalna wysokość sumy gwarancyjnej ustalana w odniesieniu do podmiotów wykonujących działalność, o której mowa w § 6, pobierających przedpłaty na poczet przyszłej imprezy turystycznej lub przyszłych usług turystycznych, w wysokości powyżej 30 % ceny imprezy turystycznej lub usług turystycznych, w terminie:

- 1) powyżej 30 dni do 90 dni przed dniem rozpoczęcia imprezy turystycznej lub świadczenia usług turystycznych, wynosi:
  - a) 14,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 1, nie mniej jednak niż równowartość 47 000 euro,
  - b) 9,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 2, nie mniej jednak niż równowartość 10 000 euro,
  - c) 4,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 3, nie mniej jednak niż równowartość 6 000 euro;

- 2) powyżej 90 dni do 180 dni przed dniem rozpoczęcia imprezy turystycznej lub świadczenia usług turystycznych, wynosi:
- a) 17,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 1, nie mniej jednak niż równowartość 57 000 euro,
  - b) 10,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 2, nie mniej jednak niż równowartość 11 000 euro,
  - c) 4,5 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 3, nie mniej jednak niż równowartość 7 000 euro;
- 3) powyżej 180 dni przed dniem rozpoczęcia imprezy turystycznej lub świadczenia usług turystycznych, wynosi:
- a) 20,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 1, nie mniej jednak niż równowartość 67 000 euro,
  - b) 12,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 2, nie mniej jednak niż równowartość 13 000 euro,
  - c) 5,0 % rocznych przychodów z tytułu wykonywanej działalności, o której mowa w § 6 pkt 3, nie mniej jednak niż równowartość 7 500 euro.
3. Do przedsiębiorców rozpoczynających działalność, o której mowa w § 6, pobierających przedpłaty na poczet przyszłej imprezy turystycznej lub przyszłych usług turystycznych, przy ustalaniu minimalnej wysokości sumy gwarancyjnej stosuje się odpowiednio sumy minimalne określone kwotowo w ust. 1 i 2.

§ 9. Sumy, o których mowa w § 7 i 8, ustalane są przy zastosowaniu kursu średniego euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski po raz pierwszy w roku, w którym umowa ubezpieczenia obowiązkowego na rzecz klientów została zawarta.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia³⁾.

W porozumieniu:
MINISTER SPORTU I TURYSTYKI

MINISTER FINANSÓW

---

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 17 lutego 2005 r. w sprawie ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych (Dz. U. Nr 32, poz. 281).

UZASADNIENIE

Przepisy ustawy z dnia 29 kwietnia 2010 r. o zmianie ustawy o usługach turystycznych oraz o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 106, poz. 672) wprowadziły zmiany do obowiązującej ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 223, poz. 2268, z późn. zm.) zwanej dalej „ustawą”. Ustawa z dnia 29 kwietnia 2010 r. wprowadziła zmiany art. 5 ust. 1 pkt 2 lit b ustawy w zakresie rozszerzenia zakresu przedmiotowego tej regulacji. W związku z faktem, iż art. 10 ust 2 ustawy odnosi się do art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy, zachodzi konieczność wydania nowego rozporządzenia w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych

Wydanie przedmiotowego rozporządzenia stanowi zatem wypełnienie delegacji ustawowej wynikającej z art. 10 ust. 2 ustawy. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw turystyki, po zasięgnięciu opinii Polskiej Izby Ubezpieczeń, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b, termin powstania obowiązku ubezpieczenia oraz minimalną sumę gwarancyjną, biorąc w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanej działalności oraz jej zakres.

W związku ze zmianą brzmienia art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia wskazuje na szczegółowy zakres ubezpieczenia obowiązkowego, które obejmuje pokrycie:

- 1) kosztów powrotu klientów z imprezy turystycznej do miejsca wyjazdu lub planowanego powrotu z imprezy turystycznej w wypadku gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu;
- 2) zwrotu wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną w wypadku gdy z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu impreza turystyczna nie zostanie zrealizowana;
- 3) zwrotu części wpłat wniesionych przez klientów tytułem zapłaty za imprezę turystyczną, odpowiadającą części imprezy turystycznej, która nie została zrealizowana z przyczyn dotyczących organizatora turystyki lub pośrednika turystycznego oraz osób, które działają w ich imieniu.

Dotychczasowe ubezpieczenie obejmuje jedynie pokrycie kosztów sprowadzenia do kraju klientów, w przypadku gdy organizator turystyki wbrew obowiązkowi nie zapewnia tego powrotu, oraz pokrycie zwrotu wpłat wniesionych przez klientów w razie niewykonania zobowiązań umownych. Regulacja przyjęta w § 2 ust. 1 projektu rozporządzenia – zgodnie z przepisami znowelizowanej ustawy – rozszerza zatem zakres ubezpieczenia obowiązkowego.

Przepisy projektu rozporządzenia w § 6 wprowadzają nowy podział działalności wykonywanej przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, dokonany w oparciu o kryterium zależności między użytym środkiem transportu a terytorium, na którym działalność jest prowadzona. Podmioty, o których mowa powyżej, zostały zróżnicowane na trzy grupy tj. na podmioty, które:

- 1) organizują imprezy turystyczne i pośredniczą na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terytorium państw pozaeuropejskich niezależnie od środka transportu oraz na terytorium państw europejskich z wykorzystaniem transportu lotniczego w ramach przewozu czarterowego, z wyłączeniem pkt 3;

- 2) organizują imprezy turystyczne i pośredniczą na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terytorium państw europejskich z wykorzystaniem innego środka transportu niż transport lotniczy w ramach przewozu czarterowego, z wyłączeniem pkt 3;
- 3) organizują imprezy turystyczne i pośredniczą na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terytorium krajów mających lądową granicę z Rzeczypospolitą Polską, a w przypadku Federacji Rosyjskiej w obrębie obszaru obwodu Kaliningradzkiego, a także organizują krajowe imprezy turystyczne i pośredniczą na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie krajowych usług turystycznych, w tym imprez zagranicznej turystyki przyjazdowej.

Takie rozróżnienie w pełni oddaje specyfikę działalności przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych. Zostało opracowane po przeprowadzeniu konsultacji z podmiotami trudniącymi się działalnością turystyczną i ubezpieczeniową.

Grupę organizatorów imprez turystycznych i pośredników turystycznych organizujących imprezy turystyczne na terytorium państw pozaeuropejskich (bez względu na użyty środek transportu) połączono z grupą podmiotów organizujących imprezy czy też pośredniczących w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych na terytorium państw europejskich z wykorzystaniem transportu lotniczego w ramach przewozu czarterowego. Imprezy turystyczne organizowane w ramach ww. grupy stanowią bowiem taką samą grupę ryzyka.

Ze względu na to, iż koszty sprawdzenia klientów do kraju oraz ceny imprez organizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz państw ościennych są porównywalne, rozporządzenie – zgodnie z wnioskiem zgłoszonym przez samorząd branży turystycznej - łączy podmioty organizujące takie imprezy w jedną grupę.

Jednocześnie należy wskazać, iż wskaźniki procentowe oraz minimalne sumy gwarancyjne zostały określone w oparciu o ww. podział. W przypadku jednak, gdy organizator turystyki lub pośrednik turystyczny jednocześnie wykonuje działalność w więcej niż jednym zakresie, o którym mowa w § 6, minimalna wysokość sumy gwarancyjnej jest określana na poziomie wyższej wartości procentowej lub kwotowej właściwej dla zabezpieczenia finansowego wykonywanej działalności. Dotychczasowe regulacje dokonywały podziału działalności, o której mowa powyżej, na cztery grupy w oparciu o kryterium terytorium państwa, na którym działalność jest wykonywana.

Minimalna wysokość sumy gwarancyjnej na rzecz klientów z tytułu zawartej umowy ubezpieczenia (wskazana w § 7 rozporządzenia), o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy, z uwagi na brzmienie upoważnienia ustawowego tj. obowiązkowe ubezpieczenie ma zostać zawarte na rzecz klientów (nie klienta), została określona na takim samym poziomie jak minimalna suma gwarancji ubezpieczeniowej lub bankowej – wskazana w projektowanym rozporządzeniu Ministra Finansów w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej wymaganej w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych. Jednocześnie w § 2 ust. 2 projektu rozporządzenia wskazano, iż ubezpieczenie obejmuje wszystkie szkody w zakresie, o którym mowa w § 2 ust. 1 projektu, w odniesieniu do umów o świadczenie usług turystycznych zawartych w okresie ubezpieczenia, chociażby ich wykonanie nie nastąpiło w tym okresie, bez możliwości umownego ograniczenia odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Wysokość współczynników procentowych ujętych w § 7 rozporządzenia przyjęta została po przeprowadzeniu konsultacji z podmiotami działającymi na rynku w branży turystycznej oraz ubezpieczeniowej. Dostępne dane dotyczące uruchamiania środków z zabezpieczeń finansowych w związku z niewypłacalnością biur turystycznych za lata 2007-2009 stanowiły podstawę do oszacowania udziału zgłoszonych roszczeń klientów biur turystycznych w stosunku do sumy posiadanych zabezpieczeń. Szacunkowy udział zgłoszonych roszczeń w stosunku do przychodów biur turystycznych, których dotyczy zestawienie kształtował się na poziomie 11,13 % w 2007 r. oraz 14,23 % w 2009 r. W roku 2008 nie odnotowano ogłoszenia niewypłacalności biur turystycznych natomiast dane za 2010 r. (do października włącznie), w którym to roku biura Orbis i Selectours ogłosiły niewypłacalność, są niepełne. W 2007 r. i 2009 r. znaczące kwoty wypłat z tytułu zgłaszanych przez klientów roszczeń stanowiły koszty sprowadzenia klientów do kraju. W związku z powyższym w rozporządzeniu zostały przyjęte wskaźniki procentowe i minimalne sumy gwarancyjne na poziomie:

- 1) dla podmiotów wykonujących działalność o której mowa w § 6 pkt 1 - 12 %, nie mniej niż 40 000 euro,
- 2) dla podmiotów wykonujących działalność o której mowa w § 6 pkt 2 - 7 %, nie mniej niż 7 500 euro,
- 3) dla podmiotów wykonujących działalność o której mowa w § 6 pkt 3 - 3 %, nie mniej niż 4 500 euro.

Należy wskazać, iż projektowane rozporządzenie będzie określać minimalną wysokość sumy gwarancyjnej w związku z czym przedsiębiorcy mogą zawierać umowy ubezpieczenia obowiązkowego na wyższe sumy niż te wskazane w rozporządzeniu.

W projekcie przyjęto podobne rozwiązania jak w projekcie rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej wymaganej w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, z uwagi na fakt, iż - jak wynika z konsultacji uzgodnieniowych - w chwili obecnej przedsiębiorcy zawierali umowy ubezpieczenia na rzecz jednego klienta, zaniżając faktyczną liczbę klientów. Ponadto upoważnienie ustawowe obliuguje do wydania rozporządzenia w sprawie obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów – nie zaś jednego klienta. Ministerstwo Sportu i Turystyki zgłosiło również uwagę poddającą pod rozważenie możliwość określenia minimalnej sumy gwarancyjnej w odniesieniu do całości przychodów. Podobną uwagę zgłosiła Polska Izba Turystyki. Uwagi te zostały uwzględnione w brzmieniu projektu.

Na wniosek Ministerstwa Sportu i Turystyki, w związku z brzmieniem delegacji ustawowej wskazującej na to, iż projektodawca przy ustalaniu minimalnej sumy gwarancyjnej musi wziąć w szczególności pod uwagę specyfikę wykonywanej działalności, wskaźniki procentowe oraz minimalne sumy gwarancyjne zostały uzależnione również od terminu i wysokości przyjmowanych przez przedsiębiorców przedpłat. Aby nie dopuścić do rozbieżności systemowych oraz zapewnić taki sam poziom zabezpieczeń dla klientów (bez względu na to z jakiego rodzaju zabezpieczenia korzysta dany przedsiębiorca), przyjęto analogiczne rozwiązanie jak w projekcie rozporządzenia w sprawie minimalnej wysokości sumy gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej wymaganej w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

Do ustalenia wysokości wskaźników procentowych oraz minimalnych sum gwarancyjnych wzięty został pod uwagę termin oraz wysokość pobieranych przedpłat (określona procentowo). Przyjęto założenie, że dokonywane przedpłaty na poczet przyszłej imprezy lub usługi turystycznej są swego rodzaju „kredytem” dla przedsiębiorcy udzielanym przez klienta. Wzrosty wskaźnika procentowego oraz sum minimalnych dokonano zatem w oparciu o ww. założenie oraz o gruntowne przeanalizowanie ryzyka.

Należy podkreślić, iż wskaźniki procentowe rocznych przychodów stanowiące podstawę do ustalenia minimalnej wysokości sumy gwarancyjnej - w związku ze zwiększonym ryzykiem w przypadku pobierania przedpłat - są wyższe niż wskazane § 7 rozporządzenia tj. te które ustalone są dla podmiotów nie pobierających przedpłat, pobierających przedpłaty w wysokości do 10 % ceny imprezy turystycznej lub pobierających przedpłaty w terminie do 30 dni przed planowaną datą rozpoczęcia imprezy turystycznej.

Wskaźniki procentowe oraz minimalne sumy gwarancyjne określone w § 8 zostały zróżnicowane w zależności od wysokości pobieranych przedpłat oraz terminu ich pobrania. Ustalono je na różnym poziomie dla pobieranych przedpłat w zależności od ich wysokości, zgodnie z następującym podziałem:

- 1) do 10%,
- 2) powyżej 10 % do 30 %,
- 3) powyżej 30 %

ceny imprezy turystycznej, poprzez sukcesywny, proporcjonalny wzrost w zależności od poziomu ponoszonego ryzyka. Rozróżnienia dokonano również pod kątem terminu przyjmowanych przedpłat. Analogicznie wzrastają również określone kwotowo minimalne sumy gwarancyjne stanowiące zabezpieczenie dla klientów przedsiębiorcy pobierającego przedpłaty na poczet przyszłej imprezy turystycznej. Minimalne sumy gwarancyjne wzrastają zatem zgodnie z regułą opisaną powyżej.

Należy wskazać, iż w przypadku pobierania przez przedsiębiorcę wykonującego działalność, o której mowa w § 6 projektu, przedpłat w wysokości do 10 % ceny imprezy turystycznej, do zabezpieczenia tego typu działalności należy stosować jako minimalne wskaźniki procentowe czy też sumy ubezpieczenia wskazane w § 7 projektu rozporządzenia, tj. takie same, jak dla przedsiębiorców nie pobierających przedpłat. Tego typu rozwiązanie jest uzasadnione z uwagi na fakt, iż zasadą jest, że przedsiębiorcy działający na rynku organizacji imprez czy pośrednictwa turystycznego pobierają przedpłaty w różnej (większej bądź mniejszej) wysokości. Pobieranie przedpłat w wysokości do 10 % ceny imprezy turystycznej jest uzasadnione okolicznościami takimi jak np. rezerwacja miejsca dla danego klienta i jako takie powinno być zwolnione od reżimu stosowania podwyższonych wskaźników.

Wskaźniki procentowe oraz minimalne sumy gwarancyjne określone kwotowo są takie same biorąc pod uwagę okoliczności wskazane w § 8 ust. 1 pkt 3 oraz § 8 ust. 2 pkt 1. Z przeprowadzonych wyliczeń wynika bowiem, iż ww. grupy tj. pobierające przedpłaty w wysokości powyżej 10 % do 30 % w terminie powyżej 180 dni przed datą planowanej imprezy bądź usług turystycznych oraz pobierające przedpłaty w terminie powyżej 30 do 90 dni w wysokości powyżej 30 %, generują takie samo ryzyko.

Dla podmiotów, które pobierają przedpłaty w wysokości powyżej 30 % i w terminie powyżej 90 dni do 180 dni, jak i dla pobierających przedpłaty w wysokości powyżej 30 % w terminie powyżej 180 dni przed datą planowanej imprezy turystycznej lub świadczenia usług turystycznych, wskaźniki procentowe zostały znacznie zwiększone. Jest to uzasadnione faktem, że przedsiębiorcy pobierający przedpłaty na długo przed mającą się odbyć imprezą turystyczną i w odpowiednio dużej wysokości, są grupą największego ryzyka zaistnienia zdarzenia, które będzie prowadziło do wypłaty odszkodowania z umowy ubezpieczenia. Taki postulat został zgłoszony przez samorząd zrzeszający przedsiębiorców prowadzących działalność gospodarczą w zakresie turystyki.

Dla przedsiębiorców rozpoczynających działalność gospodarczą w zakresie określonym w § 6 projektu rozporządzenia do wyznaczenia minimalnej sumy gwarancyjnej stosowane są minimalne sumy wskazane w rozporządzeniu. O ich wysokości decyduje zakres prowadzonej działalności (zgodnie z podziałem wskazanym w § 6) i fakt czy dany podmiot pobiera czy nie pobiera przedpłat na poczet przyszłej imprezy lub usług turystycznych.

Określenie wskaźników procentowych minimalnych sum gwarancyjnych stanowi efekt szczegółowych konsultacji z Ministerstwem Sportu i Turystyki.

Na wniosek Ministerstwa Sportu i Turystyki w poszczególnych przepisach projektu rozporządzenia znajduje się odniesienie do usług turystycznych, nie zaś usługi turystycznej. Takie brzmienie podyktowane jest wykładnią zapisów ustawy o usługach turystycznych stosowaną przez ww. organ administracji rządowej, wynikająca z zapisów Dyrektywy Rady 90/314 z 13 czerwca 1990 r. w sprawie zorganizowanych podróży, wakacji i wycieczek, która nakłada obowiązek zapewnienia zabezpieczenia finansowego w przypadku imprez turystycznych a nie pojedynczych usług turystycznych.

Należy wskazać, iż przedsiębiorcy w trosce o dobro klientów i własne zabezpieczenie na wypadek niewypłacalności mogą zawierać umowy ubezpieczenia na wyższe sumy gwarancyjne, niż wskazane w projekcie rozporządzenia. Na podstawie przeprowadzonych obliczeń można stwierdzić, iż przyjęty w projekcie sposób ustalania wysokości minimalnych sum gwarancyjnych jako określony wskaźnik procentowy od przychodu w pełni powinien zaspokoić ewentualnie zgłaszane roszczenia. Wysokość sumy gwarancyjnej bowiem powinna być przez przedsiębiorców dostosowywana do wysokości przychodu. W związku z powyższym im wyższy przychód, tj. im więcej imprez turystycznych dany przedsiębiorca zorganizował lub pośredniczył w ich organizowaniu, tym suma gwarancyjna będzie wyższa. W związku z powyższym przyjęty przez projektodawcę sposób obliczania minimalnych sum gwarancyjnych cechuje się adekwatnością do ewentualnych zmian na rynku branży turystycznej i jego potrzeb.

Przepisy rozporządzenia będą wchodziły w życie z dniem ogłoszenia. Wyznaczenie takiego terminu jest zgodne z interesem państwa, gdyż powinny one wejść w życie w najbliższym możliwym terminie. Ponadto wyznaczenie takiego terminu nie koliduje z zasadami demokratycznego państwa prawnego, gdyż regulacja zawarta w ustawie o zmianie ustawy o usługach turystycznych oraz o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń zawiera przepisy przejściowe, które regulują sytuację prawną podmiotów, które już zawarły umowy obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów przed dniem wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia. Należy wskazać, iż zgodnie z obecnie obowiązującym stanem prawnym, organizatorzy i pośrednicy turystyczni są zobowiązani do zawarcia umowy ubezpieczenia na rzecz klientów. Zatem podmioty te posiadają zawarte umowy ubezpieczenia chroniące klientów w przypadku niewypłacalności przedsiębiorcy prowadzącego działalność gospodarczą w branży turystycznej. W związku z powyższym projektowany termin wejścia w życie rozporządzeń spełnia przesłanki określone w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 17, poz. 95).

Należy wskazać, iż przepisy ustawowe zawierają regulację, na podstawie której umowy gwarancji bankowej i ubezpieczeniowej oraz umowy ubezpieczenia na rzecz klientów zawarte zgodnie z dotychczasowymi przepisami obowiązują przez okres nie dłuższy niż 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt ustawy został zamieszczony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Finansów; nie wniesiono żadnego zgłoszenia, o którym mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy.

Zawarte w projekcie regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje akt normatywny

Projektowany akt normatywny będzie oddziaływał w głównej mierze na przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych. Należy jednak wskazać, iż brak jest analiz dotyczących wpływu zmiany wysokości sumy gwarancyjnej obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów na koszty prowadzenia działalności. Trzeba jednocześnie dodać, iż cena zabezpieczenia finansowego wykonywanej działalności nie jest jedynym kryterium wpływającym zarówno na cenę imprezy lub usługi turystycznej, jak i na koszty prowadzenia działalności gospodarczej przez organizatorów i pośredników turystycznych.

Regulacje będą miały również wpływ na zakłady ubezpieczeń, które będą zawierały umowy obowiązkowego ubezpieczenia na rzecz klientów.

Ponadto regulacja pozytywnie wpłynie na konsumentów usług turystycznych i klientów zawierających umowy o organizowanie imprez turystycznych, poprzez podniesienie poziomu zabezpieczeń ich ewentualnych, mających powstać w przyszłości roszczeń.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji

Konsultacje społeczne w sprawie projektu zastały przeprowadzone z przedstawicielami rynku ubezpieczeń reprezentowanego przez Polską Izbę Ubezpieczeń, Stowarzyszenie Polskich Brokerów Ubezpieczeniowych i Reasekuracyjnych, Polską Izbę Pośredników Ubezpieczeniowych i Finansowych, Izbę Gospodarczą Ubezpieczeń i Obsługi Ryzyka, z organem właściwym w sprawach nadzoru nad rynkiem finansowym - Komisją Nadzoru Finansowego, Rzecznikiem Ubezpieczonych. Ponadto w ramach konsultacji społecznych projekt został przesłany do podmiotów reprezentujących interesy przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych, tj. do Polskiej Izby Turystyki, Izby Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej, Polskiej Izby Turystyki Młodzieżowej.

Projekt został również skonsultowany z Urzędami Marszałkowskimi Województw.

Uwagi do projektu zgłosiły Polska Izba Turystyki, Izba Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznik Ubezpieczonych, Polska Izba Ubezpieczeń, Ministerstwo Sportu i Turystyki, Ministerstwo spraw Zagranicznych, Urząd Komisji Nadzoru Finansowego, Ministerstwo Infrastruktury, Prokuratura Generalna Skarbu Państwa, Minister Członek Rady Ministrów Przewodniczący Komitetu Rady Ministrów Michał Boni oraz niektóre z 16 Urzędów Marszałkowskich tj. Mazowiecki, Kujawsko-Pomorski, Małopolski, Dolnośląski, Wielkopolski, Pomorski, Śląski, Podlaski.

Uwzględniono uwagę zgłoszoną przez Polską Izbę Turystyki i Polską Izbę Ubezpieczeń, wskazującą na to, iż obowiązkowe ubezpieczenie w związku z działalnością wykonywaną przez organizatorów turystyki i pośredników turystycznych powinno być zawierane na rzecz klientów, nie jednego klienta. Nie uwzględniono uwagi Izby Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej aby minimalne sumy gwarancyjne były określone na rzecz jednego klienta.

Urzędy Marszałkowskie wskazywały, iż wskaźniki procentowe, w oparciu o które mają być obliczane minimalne sumy gwarancyjne jak również minimalne sumy określone kwotowo, są zbyt niskie.

Tym niemniej obecne brzmienie projektu rozporządzenia powstało w oparciu o wypracowany - w wyniku przeprowadzenia kilku spotkań uzgodnieniowych - pomiędzy ww. podmiotami konsensus. Podmioty biorące udział w konsultacjach wskazały na konieczność wyodrębnienia kolejnej grupy podmiotów tj. organizatorów i pośredników świadczących usługi w krajach mających lądową granicę z Rzeczypospolitą Polską. Na takie rozróżnienie wskazała również Polska Izba Turystyki. W trakcie przeprowadzonych konsultacji padały również propozycje aby ww. grupa stanowiła odrębną kategorię. W związku z informacjami przekazanymi przez izby samorządowe zrzeszające przedsiębiorców prowadzących działalność w branży turystycznej - w szczególności Izbę Turystyki Rzeczypospolitej Polskiej - świadczącymi o tym, iż prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie świadczenia usług turystycznych lub organizowania imprez na obszarze kraju generuje takie samo ryzyko jak w krajach mających lądową granicę z Rzeczypospolitą Polską, ww. uwaga została w projekcie uwzględniona.

3. Przedstawienie wyników analizy wpływu aktu normatywnego w szczególności na:

- sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje kosztów lub obciążeń w sektorze finansów publicznych (w tym w budżecie państwa i budżetach jednostek samorządu terytorialnego).

- rynek pracy:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian na rynku pracy.

- konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie gospodarki.

- sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje żadnych istotnych zmian w tej dziedzinie.

4. Wskazanie źródeł finansowania:

Projekt rozporządzenia nie pociąga za sobą obciążeń budżetu państwa oraz budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Natomiast wydatki związane z zawarciem umów ubezpieczenia na rzecz klientów, będą ponoszone przez przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie organizowania imprez turystycznych oraz pośredniczenia na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych.

5. Opinia o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Proponowane regulacje nie pozostają w kolizji z przepisami obowiązującymi w Unii Europejskiej.